

Để tưởng nhớ Người Thầy, Người Anh, Người Bạn Vong Niên

Trưởng Ngựa Phi Huỳnh Đa Thức (1942-2017)

Chứng từ của Linh Mục Nguyễn Thanh Liêm, Atlanta, Hoa Kỳ

nguyên Thiếu Trưởng Liên Đoàn Sào Nam, 1986-1987

Tôi là Linh Mục Nguyễn Thanh Liêm, hiện là Chánh Xứ của Giáo Xứ Saint Peter the Rock, Tổng Giáo Phận Atlanta, Georgia, Hoa Kỳ. Hôm nay trong dịp Liên Đoàn Sào Nam làm lễ tưởng niệm Trưởng Huỳnh Đa Thức, tôi xin được chia sẻ một vài kỷ niệm, tâm tình về Trưởng Thức mà tôi xem như người Thầy, người Anh, và người bạn vong niên của tôi.

Tôi hân hạnh quen biết anh Ngựa Phi Huỳnh Đa Thức khi còn ở trại tị nạn trên đảo Pulau Tengah, Mã Lai, vào năm 1980. Anh Thức lên đảo khi đó tôi còn ít tuần nữa là lên đường đi định cư ở Đức. Anh nhanh chóng gia nhập ngay vào Đoàn Hướng Đạo đang sinh hoạt trên đảo, và đồng thời tự nguyện tham gia các công tác cộng đồng giúp đỡ đồng bào tị nạn.

Sau khi định cư ở Berlin, Đức vào đầu năm 1981, anh đã chủ động viết thư liên lạc với tôi, và gửi cho tôi một số hình ảnh anh chụp chung với các em tại trại tị nạn. Do hoàn cảnh, tôi không gặp lại anh, mãi hơn một năm sau, chúng tôi cùng hẹn hò và kéo nhau sang Paris, Pháp, tham dự kỳ trại “Phục Hưng”, tổ chức hai ngày 31/12/1982 - 1/1/1983. Kỳ trại này có sự tham dự một số huynh trưởng cao cấp của phong trào Hướng Đạo Việt Nam hiện đang định cư tại một số quốc gia ở Âu Châu. Tôi lúc đó đang tạm sinh hoạt trong Liên Đoàn Thất Sơn, gần nơi ở. Dịp này, Trưởng Thức được các trưởng trong Ban Thường Vụ Trung Ương Lâm Thời Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam Hải Ngoại tại Âu Châu ủy nhiệm làm Chi Nhánh Trưởng tiên khởi của phong trào Hướng Đạo Việt Nam tại Đức.

Anh về Berlin chuẩn bị nhân sự, chương trình sinh hoạt và ít tháng sau, trong năm 1983, thành lập Liên Đoàn Sào Nam. Dưới sự lãnh đạo của anh trong tư cách Liên Đoàn Trưởng, cùng sự tiếp tay của nhiều phụ huynh, và một số trưởng nam và nữ, Liên Đoàn ngày càng lớn mạnh, với các chương trình Việt ngữ, và sinh hoạt hướng đạo phong phú cho cả bốn ngành: Ấu, Thiếu, Thanh, và Tráng. Ngoài ra, anh cố gắng liên lạc các liên đoàn khác để sinh hoạt, cắm trại chung.

Khoảng mùa hè năm 1986, tôi sang Berlin, tá túc tại nhà anh trong một thời gian trước khi sang Hoa Kỳ định cư tháng 10/1987. Anh cũng rủ tôi tham gia sinh hoạt trong Liên Đoàn Sào Nam. Do có thời gian sống với anh, nên chúng tôi vẫn thỉnh thoảng chia sẻ tâm tình, và tôi cũng phụ với anh thực hiện cuốn Nội San Hướng Đạo cho cả Chi Nhánh Đức.

Tôi nhớ anh tính tình hiền lành, ăn nói nhỏ nhẹ, các hành động và cử chỉ đều khoan thai, chừng mực của một thầy giáo -nhà mô phạm- gương mẫu. Anh rất vui vẻ, có tài làm thơ và thỉnh thoảng còn sáng tác nhạc nữa. Với tác phong giản dị, hòa đồng và nhất là luôn lo lắng cho người khác, anh dễ dàng được nhiều người mến mộ. Trong đó có tôi!

Dù cách xa tuổi tác, anh 44, tôi 27, nhưng trong tinh thần Hướng Đạo: “tứ hải giai huynh đệ”- bốn bể đều là anh em- anh đã đối xử với tôi như một người bạn, và săn sóc tôi như một người em. Tôi cũng rất kính trọng tư cách của anh, và xem anh như một người anh đáng kính và là người bạn...vong niên! Do ở với nhau, tôi thấy được những điều tốt lành của anh như sau:

- **Tinh Thần Yêu Nước Cao:** Anh hết sức quan tâm đến tình hình đất nước và lấy làm đau khổ khi thấy đất nước và người dân Việt Nam sống lầm than trong chế độ cộng sản. Vốn rất quý mến những nhà cách mạng chân chính như các cụ Phan Chu Trinh, Phan Bội Châu, anh cũng mong muốn đất nước trở nên tốt đẹp hơn. Do lo cho tương lai dân tộc, anh cho mở các lớp Việt Ngữ, và dạy cả về tư cách và đạo đức cho các em để mong các em nhớ đến cội nguồn của mình và sống xứng đáng là con cháu Lạc Hồng.

- **Yêu Tha Nhân:** Anh hết sức tế nhị, quan tâm đến người khác. Mỗi khi ai đau ốm, tôi thấy anh thường ân cần hỏi han, lo lắng, đôi khi kiếm thêm thức ăn cho người đó để bồi dưỡng nữa. Lòng bác ái của anh thật bao la và không bao giờ mong ai báo đáp cả.

- **Giản Dị:** Cuộc sống vật chất của anh hết sức đơn giản: rất ít quần áo hay đồ đạc trong nhà. Về ăn uống, anh cũng không quan tâm lắm, vì anh thường ăn chay nhiều ngày trong tháng. Chắc ít ai biết, anh đã âm thầm góp tiền bạc của riêng mình chi tiêu cho... Liên Đoàn, vốn đã ít ỏi do đồng lương công nhân khiêm tốn của anh. Anh ky cốp đặt mua tài liệu, sách vở, quà tặng cho các em, lại còn âm thầm phụ đóng góp chi trả những khoản tiền Liên Đoàn thiếu trong việc thuê mượn xe, đất cắm trại. Dù vậy, tôi chưa từng nghe thấy anh phàn nàn hay kêu ca điều gì về tài chánh cả.

-

- **Tính Cẩn Thận, Kỹ Lưỡng:** Anh làm việc gì cũng suy nghĩ cẩn thận, cố gắng làm chu đáo theo tính cẩn thận của một nhà giáo tận tâm với thiên chức của mình, và đã tỏ ra gương mẫu theo tinh thần trách nhiệm của một huynh trưởng đúng nghĩa. Tôi đã có dịp học nhiều bài học về tính cẩn thận của anh: Ngủ rất ít để dành thời gian soạn bài vở đứng lớp, hay suy nghĩ tính toán cho các chương trình sinh hoạt của Liên Đoàn, Chi Nhánh.

- **Hướng Đạo Một Ngày, Hướng Đạo Mãi Mãi!** Anh là người Trưởng tôi biết có cuộc sống trọn vẹn cho phương châm này. Những ngày ở trại tị nạn, ở Berlin anh đã chứng minh rồi. Nửa phần đời còn lại ở Hoa Kỳ từ năm 1987, anh thao thức và lấy làm đau khổ khi thấy mình tuổi tác mỗi ngày mỗi cao, nhưng đóng góp cho xã hội, phong trào không có là bao, nhất là khi qua Hoa Kỳ, đất nước rộng mênh mông, tuổi tác và khả năng có hạn. Tuy vậy cho đến những tháng năm cuối đời, anh vẫn cố gắng giúp đời, vẫn tham gia các sinh hoạt của phong trào khi sức khỏe và thời gian cho phép. Trưởng lão Ngựa Phi, dù sức khỏe có yếu kém cũng khăn gói lên đường đi trại...với anh em! Quá cảm phục!

Trưởng Ngựa Phi, cảm ơn anh đã để lại nhiều bài học quý báu qua đời sống đạo đức, vị tha, bác ái thể hiện trong hành động hằng ngày. Anh quả thật là người Thầy vĩ đại, và là người Trưởng gương mẫu của phong trào Hướng Đạo! - *LM. Nguyễn Thanh Liêm*